

De Ottersumse kerktoren

(Door: Jos Heijligers)

Na het hoogwater van 1926 besloot de pastoor van Ottersum dat de toenmalige kerk en toren te oud, te klein en te bouwvallig waren om te behouden. Er moest een nieuwe kerk verrijzen op de hogere grond tegenover het kerkplein. De megalomane bouwpastoor van Laer had één belangrijke eis voor het kerkbestuur: de nieuwe kerk en toren moesten groter en hoger worden dan de Gennepse. De pastoor deed een indringend beroep op het eergevoel van de parochianen en rijke boeren en zo geschiedde. Na flinke donaties werd er op 23 december 1931 een kerktoren opgeleverd met een hoogte van 53 meter. Hoger dan de Gennepse... Rondom deze toren zijn enkele opvallende verhalen te vertellen.

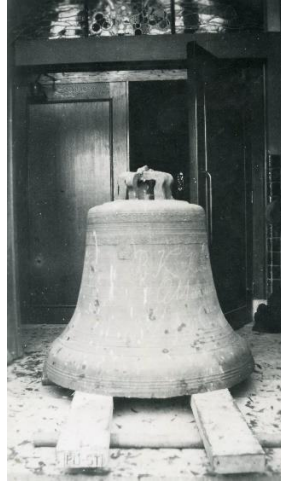
Drie uurwerken

In eerste instantie kwamen er drie uurwerken in de toren. Het uurwerk aan de noordkant, richting Aaldonk was niet nodig. De boeren hadden geen klok nodig, vond van Laer. Het verhaal wil echter dat het uurwerk aan de noordzijde geplaatst is op uitdrukkelijk verzoek van een Aaldonkse boer, zodat hij kon zien wanneer hij 's middags naar huis moest om op tijd de koeien te melken. Kwam die klok er niet, dan kwam zijn toezegging om een flink bedrag aan de herbouw van de kerk te schenken, te vervallen.

Kerkklokken geroofd

De klokken in de nieuwe toren hingen voorheen in de oude toren. Ze mochten er nog tien jaar hangen want op 25 november 1942 kwamen de Duitsers de klokken ophalen om ze om te smelten en het materiaal te gebruiken voor de Duitse oorlogsindustrie. 'De mooiste klokken van Venlo tot Nijmegen gaan verdwijnen', schreef pastoor van Laer. De klokken waren gegoten in 1754 en 1758 door Jean Petit, hij behoorde tot een beroemde klokkengietersfamilie uit Aarle Rixel. Jean Petit had ze in de tuin van de kapelanie in Ottersum gegoten.

De nieuwe klokken, gegoten door Eijsbouts te Asten, werden zondag 29 mei 1949 ingewijd en via de galmgaten naar binnen getakeld op maandag 30 mei.

Uitkijkpost

Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog gebruikten de Duitsers veel kerktorens als uitkijkpost. Zo konden ze over de Maas de geallieerden stellingen zien liggen en hun verrichtingen bekijken. Helemaal boven in de toren timmerden de Duitsers een stoel vast (die nog steeds te zien is!) aan het gebint zodat daar een Duitser op kon zitten om de overkant in de gaten te houden. De geallieerden wisten dit en schoten vanuit de Brabantse kant nogal wat torens in puin, zodat ze die niet meer als uitkijktoren konden gebruiken. Toen de Ottersummers in mei/juni 1945 van de evacuatie terugkeerden in hun geliefde dorpje stond de hoge toren nog fier overeind.

Krantenartikel in de Gelderlander, midden jaren vijftig.

Klim naar de top

(Hier de letterlijke tekst van het krantenartikel!)

'Enige dagen zijn enkele arbeiders bezig de bliksemafleider-installatie na te zien op de spits van de Ottersumse parochiekerk. Menig parochiaan heeft ademloos staan kijken naar de koelbloedigheid waarmee deze arbeiders, gezeten op een aan lange kabels hangend houten bankje hun werk verrichten. Grad Burgers, een jongen man uit Ottersum, zei: 'Dat kan ik ook'. De daad bij het woord voegend waagde hij de tocht. Zo sloegen de Ottersummers hem bij zijn klimpartij naar de top gade. De spanning bereikte een climax, toen Burgers bij het hoge kruis gearriveerd was, waarboven de haan zich verheft. Geholpen door een van de arbeiders werkte Grad Burgers zich op de zijbalk van het kruis. Toen draaide hij, hangend over de zijbalk om zijn evenwicht te bewaren, de haan een kwartslag om. Hierna ondernam hij de afdaling'.

(Er wordt gezegd dat dit hem twee pakjes sigaretten opleverde en zijn ouders, die in allerijl opgetrommeld waren, beneden bij de toren de rozenkrans stonden te bidden, op een goede afloop...)

Bronvermelding:

'De Torenwachter': Wim van Riet

Artikel De Gelderlander midden jaren vijftig

Jubileumuitgave: 'Ottersum en haar kerk'

Namens de Historische Werkgroep: Jos Heijligers